

organu glumetiu sociale-politicu-tocu.

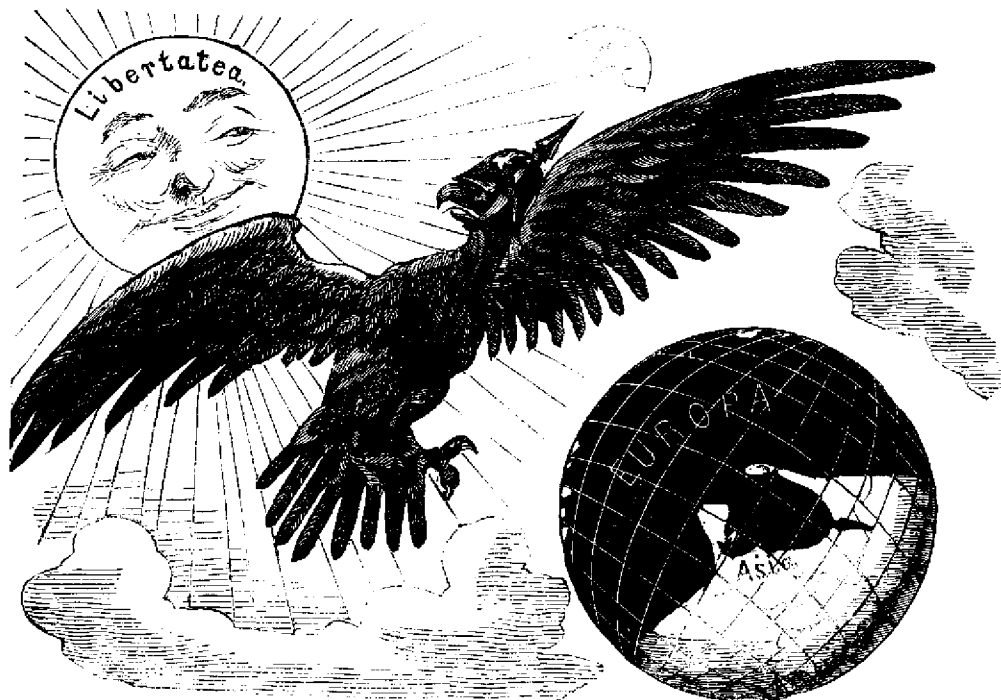
Fóia acést'a ese in tóta dominec'a, - dar prenumeratiunile se primescu in tóte dílele.

Pretiulu pentru Ostrunguri'a: pre anu 6 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 3 fi. pre unu triloniu 1 fi. 50. cr.; éra pentru Strai-netate: pre anu 8 fi. pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 fi. pre unu triloniu 2 fi. in v. a.

Tóte siodeniele si banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea organulu:

Strat'a Tragatorinlui (Lövészutca) nrulu 5, stagiulu 2.

Finalulu resboiului boruso-francesu:



Poporale ingrigite: sórtea acést'a ni s'a croitu chiaru si pr'in voi, puteri neutrali, vi multiumimu!...

Omenii de omenia și vulpele.

Omulu care-e de omenia
E ca bravu 'n batalia,
Candu vrajmasiulu se ivesce:
Elu cu arma că-lu primesce,
Și-lu arunca cu ocară
D'in a lui frumósa tíera;
Daru vulpoiulu blastematu
E mai reu ca unu renegatu,
Că-ci pr'in tufe se varesce
Și mereu elu totu pandesce,
Éru celui invingatoriu
Se face elu servitoriu.

Candu o natiune mare
'n patria drepturi nu are,
Că-ci tiranulu in orbia
De ea neci că vrea să scia:
Omulu care-e de omenia
Pe tiranu să 'nfrunte scie;
Daru vulpoiul afurisitu
— Dupa elu dec'ai privitu —
A peritu ca și-o naluca,
— Scii pentru-că-e bunu la fuga —
Și de jebu bine tieneă,
Să nu-si pérda cuit'a sa!

Candu guvernulu cu 'nganfare
Ni arunca pe óre-care

Copilasiu d'in scól'a loru,
Ca să ni fia pastoru:
Omulu care-e de omenia
De elu neci că vrea să scia;
Daru vulpoiulu blastematu
Cam pe delaturi de satu
Catra unii-lu clevetesce,
Daru lui chiaru se teraesce,
Că-ci d'in „General-cass'a“
Sunt bancóte 'n pung'a sa!

Candu cei cari mai au sentíre
Pentru-a natiei fericire
Pornescu ca să onoreze
Pe unu barbatu ce meritésa:
Toti căti sunt de omenia
Se 'nsotiescu cu ei sa fia;
Dara vulpele sirete
Se pitescu pe sub pariete,
Ca nu cumu-va să-i diarésca
Cei de partea ungrésca,
Că-ci badic'a de Andrasiu
Li-aru díce: *sictiru haid marsiu!*

Voi! daru cari vi-su de omenia
Candu vulpele voru să via,
Că pe voi ér' să ve 'nsiele
Cu de a loru vórbe misiele;
Luati voi bot'a și-i frecati
Ca pe nesce blastemati....

Gur'a Satului in díet'a Ungariei

in memorabila siedintia d'in ultim'a dí a carnevalului, 21 fauru 1871.

Siedinti'a publicata pe 10 óre se incepe la 11 óre; presidele ordinariu; notariu: renumitul și vestitul Facskovits Gyurka; d'in partea dreapta sunt de fació 10 $\frac{1}{2}$ deputati, între acestia pruncutiulu lui Pulszky; d'in partid'a stanga cu exceptiune de $\frac{1}{2}$ totu atátia in argintu.

Presidele acatia clopotulu in grumadiu, vajule in tote laturile și face atenti precum pro cei presinti asiá și pe cei absentii că se incepe siedinti'a. Gyurka cetesce protocolulu, dar' nu-lu asculta nime; prin acést'a presidele dechiara protocolulu de verificatu. Dupa 12 óre se imple galeri'a de genulu masculinu și femininu; mai tardiu apoi se adunara și deputatii in numeru de ajunsu pentru a poté aduce decisiuni valide.

Deputatulu Dobritinulu Tisza predă o petitiune prin care Dobritinulu se roga, ca preparand'i a romana-magiarona d'in Dev'a să se transpuna la Dobritinu; se decide să se tramita comitetulu comitatulu Zarandu spre opinionare.

Deputatulu orasiulu Pest'a Jokay face interpelatiune că ara ministru de cultu care cunoscintia

cum-că Dunarea amerintia capital'a cu esundare, și óre ce dispositiuni a facutu pentru incunjurarea periculu?

Ministru de cultu, nefiindu de fació, respunde prin telegramu, că are cunoscintia despre acestu periclu, și a dispusu ca toti preotii catolici să postésca și să se róge lui Domnudienu pentru a se poté evitá periculu.

Jokay nu e indestulitu cu responsulu și face proiectu de resolutiune, ca cas'a să aduca decisiune că óre cine se bée ap'a superflua d'in Dunare, că-ci numai asiá se poté evitá periculu. Se decide ca dupa prandiu toti deputatii să merga la Dunare și se bée ap'a superflua.

Patay protestedia contr'a acestui decisu, dí-cendu că dinsulu in víeti'a sa n'a boutu neci unadata apa.

Se trece la ordinea dílei: desbaterea asupr'a bujetulu de instructiune, și apucandu cuventulu deputatulu Irányi, povestesco o istoriora, că ministru de cultu voindu a cumperá in vér'a trecuta unu telechiu pe séma universitatei, Molnár Istok consilia-

riulu de sectiune de la acelu ministeriu, deputatu, directoriu la unu drumu de feru și Ddieu scie inca mai ce, dandu de veste pre sub buhaiu, s'a bagatu in tergulu ministrului, și fiindu că n'a avutu bani de ajunsu a mai luat 2 tovaresi cu parale și a cumperatu telechiulu respectivu d'inaintea nasului ministrului, dar' apoi ca patriotu bunu in coalalta di ér' l'a vendutu ministrului numai cu unu castigu bagatelu de 58.000 fl. La ce marele patriotu Molnár Istok respunde că dieu acést'a s'a intemplat u numai d'in intemplare.

Simonyi Ernő se scarpna in capu și dice, că a dracului intemplare e ast'a; cum de nu se intimpla asiá ce-va și cu altu omu de omenia.

Molnár Istok se mania pre elu, se radica ca unu munte și racnesce ca unu leu d'in pust'a Hortobaghlui, și scupie un'a mare dicendu: na ast'a e pentru omulu de omenia și nu castigu de 58.000 fl., că-ci castigulu e numai pentru mine.

La ast'a apoi tota cas'a se aprinde, și deputatii scuipe focu și puciósa, vorbescu 20—30 odata. Presidele acatia clopotulu in grumadiu și vajule in tóte laturile, inse nu ajunge nimic'a, că-ci nime nu-lu asculta; trage apoi clopotulu intr'o dunga, totu in daru; acum'a nu mai vorbescu 20 neci 30 ci 100—200 odata. Partid'a drópta se sufulca și scóte limb'a; stang'a estrema fuge duga focosie; stang'a moderata amerintia cu pumni; strigari sgomotóse: prindeti-lu tipati-lu afara; linge Istok ce ai scuiplitu; dai pace, nu linge Istok, nu te teme nemic'a, aici suntemu noi cu Paczolay. Presedintele se róga de cuventu, inse nu-lu asculta nime; trantesce apoi clopotulu de méssa, inse totu in daru; sgomotulu cresce; acuma vorbescu odata nu numai toti deputatii ci și servitorii; confusiune și larma generala; barbati d'in galeria ridu, femeiele plangu; coplii sbera. Intieptulu tieriei, vedindu că aci cu inteleptiunea nu s'a o scota la cale, se sterge pe de a-furisiu. Andrasiu temendu-se se nu-i strafloce cine-va vuclele, in ascunsu sub arip'a caputului lui Deák Ferencz o tulesce și dinsulu. — Pulszky, tenendu-se ca nu cum-va in

confusiune sà-si pérda copilasiulu, ilu prinde, ilu baga intr'o scatulca și scatulc'a in nari.

Pator Kraicsik icó copcapi'a d'in capu și inge-nunchindu dice dese ave Maria.

Dar' romanii, fiindu că la dinsií erá postulu mare, ba inca chiaru septeman'a mare, s'au trasu intr'unu coltiu și cantau cantari triste besericesci: In veci pomenirea lui.

Ministru de finantie Kerkapolyi, ca fostu rec-toru calvinu, vrea sà le tiena o predica despre pur-gatoriu, dar' nu ajunge la vorba; deschide apoi straiti'a, scóte unu pumnu de pitiule de ale lui Ló-nyay, și i imbia cu pitiule, inse totu in daru, că-ci nu le trebuie neci pitiule. Candu orá confusiunea și lar-m'a mai mare intru atát'a, in cătu neci lingur'a nu o ai fi potutu întórce in ea, unu deputatu și magnatu d'in Ardélu, care totu de un'a pórtá langa urechia unu cornu mare de bou, icó cornulu la mana și sufla un'a lungu in elu, cătu se cutremurá cas'a; acésta procedura apoi avú efectulu de multu doritu, că-ci toti sarira ca și candu dai cu o pétra in unu tãu unde canta brósclele.

Mai suflá odata in cornu, și apoi grai: Domni-loru! taceti și ve sglamboiéti, ca se vedeti ce n'ati mai vediutu. Toti tacura și se sglamboiéra, candu éta Molnár Istok iese la mediu și facendu unu com-plementu in tóte laturile și cătra tóte partitele, se culca merentiu pre fóle și cu mare gratia și artificiu linse ce'a ce a fostu scuipatu mai nainte, — la ce deputatii cu publiculu d'in galeria erupsera in aplause și risu.

Cu acést'a siedinti'a s'a inchisu, și siedinti'a de mane se anuncia éra pre 10 óre, dar' totu odata presedintele face atenti pe doputati, că mane fiindu mercuria cenusieriului, totu deputatulu inainte de a veni in siedintia sà-si bage capulu in cenusia, și acést'a cu atátu mai vertosu, cu cătu inainte de ce se va incepe siedinti'a, deputatii voru fi visitati, și in alu carui capu nu se va aflá cenusia si-va porde diurnele.

Serisorile lui Pacal'a cãtra Tandal'a.

I.

Dulcele meu Tandal'a!

Precumu scii, me aflu in Logosiu, și facendu-se aici unu faptu mare nationalu-jidanu și jidanu-nationalu, me grabescu a te incunoscintiá despre acestu faptu de mare insemnatate. A nume jidanii d'in Logosiu in onórea noului episcopu gr. cat. și patronu alu loru, Olténu, au datu unu balu nationalu ovreescu, și in salonulu de jocu au facutu pen-tru marele óspe unu tronulu d'in diferite pei și córne de dobitóce. Infaciesiendu-se apoi Olténu in orna-tulu episcopescu, ocupá tronulu, cu care ocaziune unu puiu de jidanu cu numele Jud'a ilu intimpina cu urmatóri'a poesfa romanésca:

O Joni, Mori'a tha!
Alu nostu bunu Vladicha!

Noe bhinye te-amu tractha
Cu maiu de ghisca
Și ptele *) de iepurea,
Numai chitu putye muncha.
Sà traiesci Mori'a tha!
He he ho! — ha ha ha!...

La ce toti óspetii strigara in gur'a mare:

He he he! ha ha ha!
Sà traiesci Mori'a tha!

Éra band'a incepù a dice pre: „O! du lieber Augustin.“

Marele óspetu și episcopu romanu apoi motiu-

*) Aci jidanutiulu a gresitu, că-ci in tectu in locu de ptele a fostu — *charnye*. Pacal'a.

natu și cu ochii plinu de lacrimi se cobori de pe tronul cu o noblétia de unu *Geschäftsman*, și înaintea marelui publicu sarutandu pre Jaf'a celu micu în frunte, — în semnu de multumire i dîse cu unu tonu tramurandu și plinu de blandét'a : „Sà traiesci — **chisule!**...

Alu teu

frate de cruce
Pacala

Unu Tribunu romanu ca membrulu casinei unguresci, salutatù de unu jidanu.

Bhine che venitu tu, care
So chiama la tin' *Maiore*
La casin'a unguresca,
Mesticata jidovesca,
Si rumuni lasatu la dracu,
Che nu-ti datu neci unu colacu;

Daru la noi e Dómne *Gyika*
Si Mori'a sa *vladic'a*,
Carii poti se de la tine
Slujbe bunu cumu se cuvine,
Ca-asià fhacutu și mai anu
Acel'a Domnulu *Besianu*.

Reu fhacutu tu și atunce,
Chandu cu *Janche* mersu la muntji,
Si fhacutu asià prostia
De tienutu cu 'nparatia
Vedi, acumu *Jancule* acelu
Nharoditu cumu vai di elu!...

Daru tu acumu mai cu minte,
Che vedintu tu che placinte
Rumunii nu potu se dá:
Cursu tu la nostu casin'a;
S'ascultá tu dara bine
Ce *Gyika* spune la tine!!

Cortulu lui Siamù Banù.

*in care d'in numerós'a familia a lui Siamù Banù
abiá a mai remasu elu cu muerea sa Zamfir'a, soru-
sa Gafin'a și fetiorii Caba și Adamutiú.*



Siamù Banù: Copilasi dragii dadii! astadi se ne lasamu mai de vreme dela lucrù, cà-mi apésa ce-va inim'a si sufletulu, càtu tóta diu'a nu mi-a fostu hasna de viétia, si neci dormi nu asiu potè la nópte, déca nu vi-asiu spune-o si vóa. Asiè haideti cu totii in giurulu meu, se mai incepemu si pe alta còrda, cà déca va merge totu ca eri alalta-eri, apoi aru trebni sà credemu, cà capetulu lumei nu o de parte. N'ati vedintu cà dórr' neci in tier'a fran tiusului nu va fi mersu mai orancenu ca la noi. D'o parte fómè mai cumplita ca in Farisu, de alt'a parte bataia par' cà eramu la Cancretiu, ba mie-mi mai fripsò Zamfir'a si ciolanulu, si la Gafin'a serrac'a siedutulu, càtu astadi numai pe o parte pòte siedé, — si par' cà tote le-asiu fi suferitu forra se semtu, dar' candu am vedintu cà Adamutiú dupa-ce-mi scapà d'in mana nebatatu cumu se cade, apoi inca me mai si batjocorece cu întrebarea, cà cine rride cà Siamic'a: eu

ori ellu, mi venea se-mi scotu maselele si se le svirrlu dupa ellu, ba de ciuda, mi s'au miscatu duoi dinti dela locu asià am strinsu falcile. In urma nerroculu meu cu Cul'a, care m'o mai domolitu cu pildele lui despre nemtii nostri cei unflati de berre cu milionele perdute, si despre manistrulu celu d'in Pest'a, care déca si-pune ochelarii apoi vede cu vr'o cate-va dieci de mii mai multu de càtu se cade. Acum mi se descidu mie ochii, pentru ce au pusu pe Domnulu *Ilie a Marcului* d'in Mercurea, la care i dîcu rremanii cei invetiati si *Macellariu*, ba Gurr'a-Satului celu falosu pe vremea cuifsiaguriloru i dîcèa si numai *Ochelariu* ca se mai crutie d'in hartia, — dîcu: acum' vedu eu, pentru ce au pusu pe Dlu *Ilie* mai mare preste banii dela Habanc'a „Fransilvani'a”; adevca: pentru cà are ochelari, si Dlu dupa mod'a manistrului helu cu ochelariu din Pest'a, de a vedé cà cu o pereche nu cresce Habanc'a, pòte se-si puna si dóue parecchi de ochelari, si atunci déca a alaturà ambe parecchile langa o suta de zloti, odata face unu milionu. Numai de nu aru patí cu ochelarii, déca merge cu totulu la Bâcuresti, precumu am patiitu-o eu, candu erà Adamutiú copilù micu. Adevca intr'o di treceà prentecas'a cea batrina pre d'inaintea cortului si aveà ochelarii cu sone, eu ca se vedu ce sunt aceia, mi-i puju pe nasu si me uita catra Zamfir'a, carea siedcà in fundulu cortului cu Adamutiú in bratie, si prin ochelari — — — pre Adamutiú càtu unu fetioru de 26 ani asià l'au maritu ochelarii càtu eu — déca nu-i luamù curundu de pre nasu — erà gat'a se intru in pecate si se credu despre Zamfir'a altu ce-va Dar' se le lasemu acestea, se nu cugete Domnisorii de acum', cà dórra noi humulu ochelarii, si pentru aceea se nu-i mai porte — bateru vai bine le mai sta, cu putiena deosebire socotesci cà-su nesce peuni. — Si atunci ne aru ajunge si bla-temurile celoru ce-i vendu; nu dragii dadii! ba se amu pre ce, inca si vóa vi-asiu cumperá, cà potu sà prinda bine in potriv'a schintoiloru. — Dècàtu eu sà me întoreu la ale mele, si pentru aceea

Saplimentu la nr. 7. ala „Gurei-Satului.“

ascultati: (siedu toti diosu in giurulu lui Siamù si se uita in gur'a lui.) Voi sciti ce am patitu eri, si alalta-eri, cà d'in neintielegere orà se porrimu de fòme, sciti cà m'am dusu a séra la pop'a Pavelu cu gândulu, cà de nu mi-a dà de mancare se-i stergu purcellulu d'in cot'ciu, cà dòrr neci pecatu nu aru fi fostu; inse m'ò ferritu Ddieu, de nu mi-amu pusu si suflotulu. Sciti si aceca, cà vi-am adusu si de mancare si v'am saturatu pre toti, dar' nu sciti, cumu s'au intemplatu tóte aceste. Asià ascultati: pe pop'a Pavelu l'am aflatu a séra a casa, m'a vediutu cà-su superatu, si asià mi-a datu mai antaiu unu paharu de vinarsu, apoi i-am pouestitu cumu am petitu cu scriptur'a, cà „ce poti lasá pe mane, nu face astadi,“ dupa acea si cu calalta cà „ce poti face astadi nu lasá pe mane“, si apoi m'am juratu, cà eu de adi in colu nu me mai tienu neci de o scriptura, si neci beserie'a nu me va mai vedè pre mine. Pop'a vediendu-me amaritu mi mai da unu paharu de vinu-arsu, si apoi 'mi talcuiece invetieturele acestea, si mi aréta cu pilde, cà amendóne sunt bune. Asià dice, cà scriptur'a „ce poti lasá pe mane nu face astadi“ e celu mai bunu leacu, caudu vrei se faci vre unu reu, dice cà, ori ce reu vrei se faci astadi, in ainte de a-lu face, stai in locu, ada-ti a minte de invetietura, si 'lu lasa pe mane, cà pana mane póte ti-oru veni alte cugete, si nu-lu voi face.

Dice pop'a mai incolo, pentru pilda: vedi tu Siamule, acum'a osti flamendu, eu am unu purcelu grasu in coteti, póte tie de fòme sà-ti vina in minte sà-mi furi purcellulu, ca se scapi de fòme, inse dupa scriptura tu trebuie se stai in locu si se cugeti si se dici: „nò ast'a e lucru reu, si io oi lu lasà-o pana mane, mai bine m'oiu duce la pop'a sà-mi dee ce-va de mancare.“ Eu candu audu horbole aiestea d'in gur'a popii si cadu diosu de pro vétra de spaima si sirigu: „vai dà mine parrinte, dà cine ti-o spusu.“ — Pop'a dice cà nu mi-o spusu nimenea, cà ast'a e numai pilda, dar' nu-i asià? Eu inse me scolu de diosu, si-i spuiu dreptu: „ba nu e pilda dieu aceca Die parrinte, ci e chiaru aiovea, cà si eu si purdelasii suntemu rrupti de fòmosi eu chiaru pentru aceca au venit, ca se ceru ce-va dà mancare, si deca numi voi dá, apoi se facu ce oi lu face si se-ti furru la nópte purcellulu heit grasu, dar' vedu ca Dta scii despre tóte.“ Pop'a dice: „sciu Siamule sciu, cà mi-o spusu celu de susu, care nu te-o lasatu se poi de fòme, si eu se fiu forra purcelu.“ A chiamatu apoi pe prouteas'a si i-a poruncitu de mi-a datu o falca intréga si o óla plina de vérdia, d'in carre ati mancatu odata, si acum' ado incóce Zamfiro sà mai mancamu càtu este, apoi hele lalte pouesti cu pop'a dragutiù vi li-oiu spune mane, cà adi e tardiu.

Epistola catra Tand'a si Mand'a.

Se dee Ddieu bine in cas'a si la més'a Dniei vóstre! La multa tíera, imperatia, — ca Ddieu se ve tia, — a ajunsu si petrunsu numele Dnei vóstre! Da, de intieptiunea si siodienile, adica glumele, Dniei vóstre e plina si varmegi'a nóstra, ma le avem si cinstitele fetie a le Dneci vóstre, de cari tare ne inbucuramu candu le vedemu. Da prunci nostri! de si sorbu la lapte, candu audu, cà au sositu icónele Dneci vóstre, arunca lingurele, si se punu in fruntea mesei lunga dascalu, care ni citosec, in urma se apuca de capu, cà-ci unulu dice, cà Tand'a e mai intieptu, éra cel'a-l-altu cà Mand'a. D'abiè i póte despartì sor'a loru Maruita — fiindu cà la tergulu de San-Giorgiu va fi de 14 ani, — candu apoi éra se facu frati ca Dni'a vó-tra, gemeni, de cruce, cari inca neci odata nu v'ati sfaditu, neci cà v'am vodiutu intorsi cu spatelo unulu catra altulu, — totu-si la noi s'a facutu mare cioroboru intre omeni, pentru acea intrebare, cà carele e Mand'a d'intre Dni'a vóstra, si care e Tand'a? Dascalulu dice, cà Tand'a e celu cu fòle mare, cu sierpariu si opinci, éra Mand'a celu cu haine domnesci, adica cà tieranulu celu cu opinci e Tand'a, si celu ce scocioresce pr'in busunariu, ca sà vóda cà óre gasi-va ce-va in elu, adica Dnulu, este Mand'a. *) — La ast'a talmacire mai multi sateni elatinara d'in capu, si díscra cumu se póte, ca tieranulu sà fia antaiu si domnulu alu doilea? la ce carthierulu satului d'in unghietulu casei response: „Cinstiti sateni, lumea a fostu, lumea a fi; burduhulu celu plinu a statu

si va stá totu-de-un'a inaintea celui golu!“ — Toti respunseramu: „legea vorovesco!“ Totu-si Mitru Căscatului nu-si potù inchide gur'a, sà nu dica: „d'apoi dertu ce nu-lu tiparescu pe domnu cu grumadi suciti, si nu pe tieranulu, cà-ci domni au dattina d'a mai suci celu gătlegiu cu sgarde inasprite, si nu óminii nostri. Inse cinste fetieloru Dneci vóstre! noi nu voimu sà vatemamu neci pe unulu, cà-ci vedemu, cà sunteti frati buni cari ve intiegeti si trati in armonia, neci cà amu voi sà ve superati pentru nisce vórbe, ca ale lui Mitru Căscatului, cà-ci a le lui n'au trecere in satu; apoi sà si sciti cà noi toti i-amu respunsu: „Ace'a e lucru Gurei-Satului, pe care sà-lu sucésca séu resucésca, — asiè-su bine tóte pecum sunt.“ Aceste tóte s'au intemplatu in sér'a lasatului de brandia, candu gomea satulu de placinte, si totu-si multi seraci n'au gustatu d'in ele, de si canii bogotauloru, le portau pr'in tinda (cuina) si pe sub stresin'a cotetieloru. Inse pe cumu dísc carthierulu lumea a fostu, lumea a fi; mítiele celo lingaue, zinbrise, si canii voru fi totu satui, dara seracii voru flamendí.

Éca cinstiti frati! asiè o lumea si pe la noi, credu cà si pe la Dni'a vóstra totu asiè va fi *) pone la unu tempu óre-care, candu vomu cantá toti:

Dómne da-mi mie norocu
Arm'a mea sà dee focu
La care Ciocoi se cocu!

Eu cinstiti Dumnea-vóstra! in anulu alu 32 am invetiatu carte si scrisóre, fiindu indemnatu de

*) A gacitu-o procopsitulu de dascalu!

Tand'a si Mand'a.

*) Tu dici.

T. si M.

Dni'a vóstra, si gandindu cá si mie mi-a trece ves-tea pr'in tíera, deca voui intrá in curtea Dniei vós-tre, de unde ati esítu asié vestiti si famosí, sá me credeti cá numai pentru ace'a am invetiatu carte, pentru ca sá ne intielegeuu, si se vi dau de scire câte odata despre cele ce se intempla pe la noi. Si uitasem, cá de la inceputu ast'a am voitu sá vi o dícu. Credu cá Dni'a vóstra ati deri sá sciti, cá cu cine aveti tréba, si cine intra in curtea si cas'a Dniei vós-tre, inse sá nu grabimu cu urd'a in Turd'a, cá-ci cu linú se cóse clinú." Vetí vedé dni'a vóstra d'in vorbele si faptele mele ce omu sum. Apoi cá cino sum, nu vi pase; atát'a vi-o spunu, cá eu sum d'in varmegi'a Biharea, portu cu carulu varu si in cóce si in colo, si ajungu pr'in multe locuri, audu si vedu multe, d'in aceste si invetiú câte ce-va. Deocamdata fiindu cartea mea cam lunga, si papirulu cam scurtu, numai atát'a vreu sá vi facu cunoscutu, cá in dílele trecute amblandu pe la Orade, in curtea vladicului celui romanescu erá unu mortu. Diceau, cá a fostu neamu vladicului, si cá a fostu romanu de ai nostril. Cugtandu, cá intr'o curte vladicéscá va fi priveghiu si rogatiuni frumóse la mortu, m'am dusu sá vedu si sá audu; asceptamu sá se citésca patru stálpi, cumu e datin'a pe la crestini, dar' in-sedaru! Am vediutu popi destui, inse rogatiuni, dóue díle ce fú mortulu intinsu, n'am auditu. Intre-bai si de unulu si de altulu ce e caus'a? toti dadeau d'in umeri, pone ce unu popa cu ochi rosieteci mi respunse: „eu frate, de si me doru ochii, am dísu pucíne rogatiuni ca pentru unu neamu alu meu, cei-l-alti inse, fiindu-cá nime nu platesce, n'au vreme sá faca rogatiuni.“ La ast'a eu intrebai: „d'apoi vladic'a de ce nu poruncéscé la atát'a spurcu de popa ce se rotogolesce pe aici pr'in curtea lui?“ Elu mi respunse: „Vladic'a o susu si mortulu e d'in diosu, — apoi Vladic'a neci cá a venitu sá véda mortulu, asié se temo de — *mórté!*“ Erá sá-mi facu cruce si sá dícu: *Dómne feresce-me!* sá nu fiu asié delasatu; inse mi vení sá intrebu: „dá priveghiu nu se tiene pe la Dni'a-vóstra?“ La ce mi respunse: „ba se tiene frate; ce e dreptu aici n'a fostu nime langa mortu, inse in chili'a secretarosiului, *cei ce au beutu*, au priveghiatu pona demanét'i.a.“ Eu ca unu crestinu evlaviosu facui o cruce si o rogatiune: „Dómne, nu le serie in pecate!“ apoi me carai la boisorii mei, i injugai, plecai catra casa, si fiindu sínguru in caru, am avutu tempu destulu a-mi frementá capulu despre cele ce dícu si facu popii, nu numai cei mici, ci si cei mari; pone ce mo mangaiai cu vorbele cárthierului „lumea a fostu, lumea a fi“, mi propusei, ca despre tóte aceste sá facu de scire la curtea si cas'a Dniei vós-tre, cu acea faga-duintia, cá fal'a de a-mi vede numele subscrisu in cartea Dniei-vós-tre, me va face sá vi scriu si despre altele ce se intempla pr'in tíer'a nóstra.*)

Mariuti'a mea e sanetósa, dara Dni'a-vóstra aveti fetiori de insuratu? **)

Inchinandu-me de sanetate, romanu cu tóta cinstea la Dni'a-vóstra slugitoriu:

Flori'a Lindrului.

*) Vorba sá fia!

T. si M.

***) Ba neci de aluluitu!

Redactorulu.

La Nr. de asta-di aln diuariului nostru alaturamu unu suplimentu de unu patrariu de cóta.

TAND'A si MAND'A.



T. De unde vini frate Mando?!

M. Tocmai d'in sal'a congregatiunei d'in Lo-gosiu.

T. Dar' ce se mai intempla pe acolo?

M. Ho frate, a fostu un'a scena infricosiata.

T. Ce, én spune-mi, cá m'ai facutu curiosu.

M. Sá vedi, frate, nesce romani au cutezatu sá arete congregatiunei misieliele unui nemesiu un-gurescu, care si-are datin'a a vinde o recolta de ovesu câte la duoi, trei, negutietori de odata, fora ca sá capeto bataru unulu vre-o bomba d'in ovesulu ace'l'a, — si pretinsóra, ca acestu omu de tréba sá nu mai aibe locu in congregatiune.

T. Bravo! dar' apoi ce resultatu a avutu?

M. Ca pricin'a cinstitului nemesiu sá se predce fiscului spre investigare.

T. Se vede, cá romanii logosieni s'au portatu de asta-data bine.

M. Bine afara de unulu, duoi, de exemplu fi-bireulu d'in Logosiu, care aperá d'in resputeri pe nemesiulu celu de tréba.

T. De buna séma va fi avutu instructiune de la unguri.

M. Ba nu, cá-ci si ungurii de asta data mai toti erau cu romanii.

T. D'apoi de ce dracu l'a aperatu?

M. Se vedi numai, instructiune a avutu elu, inse nu de la unguri, ci de la nesce dame frumosu incrinolate, caror'a li e gavaleru nemesiutiulu ace-l'a, si apoi dlu fibireu este omu cu crescero si de salonu.

T. Aha! si-a aretatu galanteri'a...

M. Da, *misie* — pardon, *galanteri'a*....

Meliti'a Redactiunei.

A esitu de sub tipariu si se afla spre vindiare la redactorele acestui diurnalu in Pest'a, (séu in Aradu, strat'a Telekiana, la nrulu 27.) „Calendariulu Babeloru“, pre anulu 1871. cu cr. 30. in v. a. exemplariulu.

De la 10. exemplarie unulu se da gra-tuitu.

Contienutulu calendariului, dedicatu dlui Sigismundu Borlea, este impartitu in IV. parti, a nume: 1. partea astronomica; 2. noptile anului; 3. ciguri-miguri; 4. caricature.

Cei ce l'au fostu abonatu, ilu priimescu dílele aceste pr'in post'a, cá-ci se speduesce dejá.